

Rouw en verlies na trauma

Wanneer verdriet en overleven door elkaar lopen, een gids voor herkenning en begrip.

Waarom rouw na trauma anders voelt

Gewone rouw krijgt de ruimte om gevoeld en geuit te worden. Na trauma loopt dat vaak anders. Als je zenuwstelsel nog in overlevingsstand staat, is er soms simpelweg geen ruimte om ook nog te rouwen.

Dit gebeurt vooral als een verlies plaatsvond onder plotselinge, gewelddadige of ingrijpende omstandigheden, of als het verlies zelf onderdeel was van het trauma. Het verdriet en de overlevingsreactie lopen dan door elkaar heen, in plaats van na elkaar.

Dit heet soms gecompliceerde of getraumatiseerde rouw. Het is geen teken dat je niet genoeg hield van wat of wie je verloor.

Verlies dat vaak over het hoofd wordt gezien

Verlies onder traumatische omstandigheden

Het overlijden van iemand door geweld, een ongeluk, of iets plotselings, waarbij het trauma van de gebeurtenis zich vermengt met het verdriet om het gemis.

Verlies van jeugd en onschuld

De jaren die anders hadden kunnen zijn, zonder waakzaamheid, zonder overleven op de voorgrond.

Verlies van wie je had kunnen zijn

Rouw om de versie van jezelf die zich had kunnen ontwikkelen zonder de impact van het trauma.

Verlies van vertrouwen

Het wegvallen van het idee dat mensen of de wereld in de kern veilig zijn.

Signalen van vastgelopen rouw

Rouw die niet vordert

Het verdriet blijft even scherp of intens als op de dag zelf, zonder enige verzachting over tijd.

Wisselend gevoel

Afwisseling tussen gevoelloosheid en plotselinge overweldiging, zonder tussenweg.

Schuld en zelfverwijt

Aanhoudende gedachten dat je iets anders had moeten doen of hebben kunnen voorkomen.

Vermijding

Het uit de weg gaan van alles wat aan het verlies herinnert, inclusief foto's, plekken of gesprekken.

Boosheid die overheerst

Woede die het verdriet overschaduwet, of juist verhindert dat het verdriet er mag zijn.

Waarom rouwen soms wordt uitgesteld

Rouwen vraagt emotionele ruimte. Als je zenuwstelsel bezig is met overleven, is die ruimte er vaak niet. Het verdriet wordt dan niet weggenomen, maar opgeslagen voor een moment dat het wel veilig genoeg voelt.

Het is niet dat je niet rouwt. Je systeem heeft het verdriet opgeslagen tot het weer veilig genoeg was om het toe te laten.

Dat moment kan jaren later komen, soms uitgelokt door een klein voorval. Dat is geen teken dat er iets mis is, maar een teken dat er eindelijk ruimte is ontstaan.

Wat kan helpen

Erkenning van het verlies

Ook de onzichtbare verliezen, zoals gemiste jaren of weggevallen vertrouwen, verdienen een plek en een naam.

Ruimte in je eigen tempo

Rouw volgt geen vast schema. Het mag komen en gaan wanneer het komt en gaat.

Rituelen

Een eigen ritueel, hoe klein ook, kan helpen om het verlies een plek te geven.

Praten met iemand die het kan dragen

Delen met iemand die niet wegloopt bij jouw verdriet, helpt het een plek te geven.

Professionele begeleiding

Bij vastgelopen of gecompliceerde rouw kan een therapeut helpen het verdriet en het trauma van elkaar te ontwarren.

TOT SLOT

Verdriet mag er zijn

Wat je hebt verloren, zichtbaar of onzichtbaar, verdient rouw. Er is geen tijdslimiet en geen juiste volgorde. Je mag er de tijd voor nemen die je nodig hebt.

Deze gids vervangt geen professionele begeleiding. Herken je veel van het bovenstaande in jezelf, overweeg dan om in gesprek te gaan met een huisarts, therapeut of coach die bekend is met trauma en rouw. Bij acute nood kun je altijd contact opnemen met je huisarts of de crisisdienst.

MEER WETEN

Traumamaatje

traumamaatje.nl